

Langsomt rejste Isak sig og fik tøj på. Han missede med øjnene, da han kom ud i morgensolen. Men han nåede ikke at spørge om noget, før hans far havde sat ham op på det ene æsel. Så red de.

Isak var træt. I lang tid sad han og halvsov på ryggen af sit æsel. Senere spurgte han sin far, hvor de skulle hen.

“Gud har bedt mig bringe et offer på

bjerget i Morija. Og du skal hjælpe mig,” svarede Abraham.

“Er det derfor, vi har brænde med?” spurgte Isak.

“Ja,” kom det kort fra Abraham. Isak spurgte ikke om mere, men han undrede sig. Heller ikke de to slaver sagde en lyd. I to hele dage red de sådan uden at sige ret mange ord til hinanden.